

FORT MORGAN, stát COLORADO

8. a 9. září 2008

V neděli 7.9. před sedmou večer jsme přijeli do Fort Morgan, což je malinké městečko asi 1,5 hodiny jízdy východně od Denveru. Žije zde hromada Davidových vzdálených příbuzných. Všichni jsou potomky bratrů Antonína a Josefa Kalousových, kteří připluli do New Yorku v letech 1919 a 1921, aby tu farmařili a měli se lépe než v Evropě.

A record for Antonin Kalous was found in our archives.

Name	Ethnicity	Year of Arrival
Antonin Kalous	Tcheco-Slovak	1919

Name	Ethnicity	Year of Arrival
Josef Kalous	Cz.Slovakia, Slovakian	1921

V archivu na ostrově imigrantů Ellis Island v New Yorku se nám podařilo najít záznam o jejich příjezdu.

Bydleli jsme u sestřenice Rhiannon a jejího manžela Joshe. Kromě dětiček

Bodieho a Salior mají dvě kočky a pět psů (psy tu mají skoro všichni).

V pondělí ráno jsme naložili tetu Mary a navštívili hromadu příbuzných u nich doma nebo v práci. Později se k nám připojila i druhá teta Priscilla. Na všech místech jsme museli popsat odkud a kam jedeme, jaké máme povolání, kolik vyděláváme, zda máme v ČR mobilní telefony a tak dále. Jedna teta nás pyšně představila svým zaměstnancům jako příbuzné z Jugoslávie. Druhá teta se nás ptala, jak je od nás daleko do Evropy. Na žádné návštěvě se nicméně nepodávaly chlebíčky a jednohubky. Všude se bere automaticky „help yourself“ – tedy něco jako „pokud máš hlad, vlez si do ledničky a nažer se“, což nám připadalo trapné, takže jsme málem umřeli hladu. Teta Mary nás naštěstí nakonec vzala do mexické restaurace na večeři. Ve Fort Morgan je mexičanů strašně moc.

Strejda Marvin těží ropu a vodu. Má kupu peněz a tak je s tetou Mary jezdí několikrát měsíčně roztáčet do Rocky Mountains do kasina. Strejda má jenom pár tříd základní školy, nemá žádné zuby navíc má příšerný přízvuk. Je ale dobře, že mu kupu věcí nerozumíme, protože jsou to

děsné sprostřarmy. Když jsme odjížděli, říkal něco o skákání na gauči. Chudák teta...

a

Teta Priscilla je snacha Antonína Kalouse. Její manžel Art byl kovboj, ale letos na jaře zemřel. Priscilla má taky ráda automaty, ale jak se nám svěčila – není tak prachatá jako Marvin a Mary. Tak aspoň fandí americkému fotbalu. V pondělí měla důležitý zápas, tak s náma nemohla na večeři.

Strejda Anton, který má přezdívku skrček (squirb) je „trochu“ podivín. Hospodaří sám na farmě, která má 320 akrů (asi 130 hektarů). Většinu půdy pronajímá a tak se věnuje hlavně dvěma kravičkám, které nikdy neměly tele a přesto mají plná vemena mléka. Nedají se ovšem podojit, tak strejda většinu dne chodí okolo a nahlas přemýšlí, jak je to možné. Své sestřenici (Davidově babičce) po nás poslal starý stříbrný dolar. David strejdovi vyprávěl různé věci a on na všechno říkal „jó, jó“ – žil dlouho se svoji maminkou Mary, která se sice narodila v USA, ale uměla česky, tak to od ní asi pochytil.

Dovezli jsme mu pivo a víno, které si hned odnesl do svého doupěte za domem.

Strejda skrček se na Davida moc těšil. Minulý pátek jel 30 mil do Fort Morgan na kole, zeptat se, zda tam už David nepřišel. Když zjistil, že ne, sedl zase na kolo a jel domů. Na návštěvu s námi jely i tety Mary a Priscilla. Jelikož na nás útočila hejna obrovských krvežíznivých komárů, zůstaly jsme schované v autě. Do domu jsme nešly, neboť vstupní dveře byly zarovnané různými poklady a veranda byla propadlá ☺. David se šel se strejdou podívat strašně daleko na ty dojné jalovice. Když se vrátil, měl na sobě milión rudých komářích kousanců a tety pištěly, jako by šlo o život.

V úterý šel David s Joshem do jeho obchodu. Dováží nábytek z Číny a prodává ho lidem ve Fort Morgan a okolí. Josh a jeho rodiče vzali Davida na oběd, ale potom musel jít ještě jednou u tety Priscilly, aby jí neurazil. Nejdřív nic a potom hic ☺. Já jsem jela s Rhiannon hned ráno do Denveru na nákupy, to byly zase slevy! Na oběd jsme šly do japonské restaurace. Kuchař smažil rýži, zeleninu a maso přímo před náma na stole, házel nástroje do vzduchu a nakonec si hodil vejce do čepice. Potom vyčistil plech, uklonil se a mazal smažit zase jinam.

Bratranec Tim hlídá ve škole – to je v Americe docela rizikové povolání.

Tak to je sestřence Mindy. Teda její ruka.

V úterý odpoledne zazvonili sousedi a řekli Rhiannon, že by chtěli poznat její návštěvu. Potom utekli domů, tak jsme na ně museli jít zazvonit. Pan soused byl důchodce a hned se nám chlubil svým veteránem značky Ford, který má naleštěný v garáži. Potom jsme dlouho čekali na paní sousedku. Nakonec vyšla, měla hodobóžovou košili, udělanou hlavu a červenou rtěnku. Chtěla abysme něco řekli a hned vyjekla, že David má přízvuk jako pakistánec či ind. To mu teda pod fousy moc nešlo 😊. Vyprávěli jsme jim o naší cestě a oni i Rhiannon s Joshem a Mindy říkali, že uvidíme z USA víc než kdy viděli oni.

Večer jsme všichni jeli k tetě Connie a strejdovi Larrymu na slavnostní večeři. Mají dceru Sunny, dva syny, asi deset psů a krásný dům na samotě plný starožitností.

Teta připravila obrovské hovězí steaky a kupu omáček a salátů. Strejda Larry se každého z nás zeptal, jak propečený chceme svůj steak. Pak je odnesl ven. Koukali jsme z okna a najednou vyšlehly obrovské plameny, potom vystříkla voda a objevila se kupa kouře. Pak přišel strejda a na tácu nesl hromadu černých steaků. Když se trochu oškrábly, byla to děsná dobrota!

Ve středu 10. září ráno jsme se s Fort Morgan rozloučili a vyrazili do Denveru a Rocky Mountains.